

עלון תורני שבועי

בעזה"ה

פרשת קרח

גליון 839

בית הכנסת "עולי בבל" ע"ש הרב יוסף חיים זצ"ל רח' יוסף חיים אור-יהודה ת"ו

פתיח האהל

הפרשה מתחילה במחלוקת קרח ועדתו, ומסיימת בעשרים וארבע מתנות כהונה. מהו הקשר בין תחילת הפרשה לסופה?

כאשר פרצה מלחמת העולם השנייה, ברחו אלפי בחורי ישיבות לוינא, עיר הבירה של ליטא, שהיתה אז עדיין ניטרלית. הרבי ממודז'ץ זצ"ל שהיה גם הוא בעיר, ובשבת ערך את שולחנו הטהור. בחורים ליטאים רבים, שמעולם לא ראו 'טיש' של רביה, החליטו לבוא. הם ראו אותו מחלק שיריים - הובאה לפניו צלחת גדולה, הוא טעם ממנה מעט, ואת השאר חילק לציבור.

תמחו: "למדנו רבנו, מהו סוד השיריים?" ענה להם: "השיריים מלמדים שלא תהיה מחלוקת" הכיצד? תמחו. והרבי הסביר: "כשאדם מוכן לתת את הצלחת שלו לאחרים - לא תהיה מחלוקת. מחלוקת נובעת ממצב שבו כל אחד רוצה את הצלחת רק בשבילו. וכשהוא עושה זאת מכל מנה ומנה שיש לו הרי זה משובח".

והוסיף: פרשת קורח התחילה מכך שקורח רצה תפקיד לעצמו, זה היה שורש המחלוקת. משום כך מסתיימת הפרשה במתנות כהונה, שהן ההפך הגמור ובהן מלמדים אותנו לתת. קיבלת בן? תפדה אותו. קיבלת בכור בהמה? תן אותו לכהן. יש לך פירות? תן מהן מעשרות. אפית לחם? תפריש חלה. כך עליך לתת מכל מנה ומנה שיש לך. זו הדרך להישמר מפני המחלוקת.

יהודי הרוצה לשמור את עצמו ממחלוקת, צריך להרגיל את עצמו לתת משלו לשני. זה סוד ההצלחה בהימנעות ממחלוקת עניין זה רמוז במילים "ויקח קורח" מקח רע לקח לעצמו, ומכאן שורש החורבן.

יהודי שרוצה להצליח בחייו צריך לדעת לדאוג לשני.

שבת שלום
שמשון אליעזר פוקס

פרשת קורח נפתחת במילים המסתוריות "ויקח קורח", אך התורה משמיטה את הפרט הבסיסי ביותר מה בדיק הוא לקח? משיב בעל "חידושי הרי"ם" מגור זצ"ל ביסוד פסיכולוגי עמוק: כל טעותו של קורח הייתה בעצם המחשבה שאדם יכול "לקחת" משהו בכוחות עצמו. קורח חי בתודעה של "אני לוקח!", בעוד שהתיקון הרוחני של האדם מתחיל בהבנה ההפוכה. אני לא לוקח דבר, אני בסך הכל מקבל. אם משמים מחליטים לתת לאדם, הוא זוכה לקבל, ואם לאו שום לקיחה כוחנית לא תועיל. אשליית הבעלות הזו היא גם השורש לקנאה ההרסנית בין בני אדם. אדם מתמלא קנאה בחברו כי הוא חי בתחושה מדומה שהעולם חייב לו, אדם שהממון יקר בעיניו יקנא בעשירים, ומי שרודף כבוד יקנא בבעלי המעמד. האדם נולד אל תוך עולם מלא שפע, שמש, אוויר, מים, טבע מרהיב, והכל בחינם. במקום להתפעל, הטבע האנושי מתרגל במהירות והופך את השפע למובן מאליו. כשזו נקודת המוצא, כל מה שחסר לאדם הופך מיד לסיבה לעצב ולקנאה, וכל זאת רק משום שאינו מודה על הקיים אלא מרגיש שחייבים לו הכל. "איזהו עשיר השמח בחלקו", המילה עשיר היא ראשי תיבות של עיניים, שיניים, ידיים, רגליים. זוהי תזכורת עוצמתית לכך שכשאדם קם בבוקר ורואה שאבריו מתפקדים והכל בסדר, הוא כבר מחזיק בהון תועפות ובמתנות יקרות ערך שאינן מובנות מאליהן. המרדף העיקש אחרי החיים המדומיינים שאנו חושבים שמגיעים לנו, הוא זה שגורם לנו לפספס את האושר האמיתי. רק ברגע שתפסיק לחכות לחיים שאתה חושב שמגיעים לך, תוכל להתחיל לחיות את החיים שה' מייעד לך, לשחרר את הציפיות מהעולם, ולמצוא שמחה ורוגע פנימי במה שישנו.

זמני השבת
הדלקת נרות מוצאי שבת
8:28 7:26
9:02
נא לשמור על קדושת הגליון
אין לקרוא בשעת התפילה

אהל לחידוש

חידושים ופגנים לשולחן השבת

איש אחד הולך ברחוב עם פינגווין. שוטר עוצר אותו ואומר: "קח אותו מיד ל'גן החיות'!". למחרת השוטר רואה אותם שוב הולכים יחד. השוטר כועס: "לא אמרתי לך לקחת אותו ל'גן החיות'?". האיש עונה: "לקחת! אתמול היינו בגן החיות, היום אנחנו הולכים לפארק."

איש אחד קונה מכונת ספורט מפוארת ונוסע איתה בכביש המהיר. פתאום הוא רואה בצד הכביש איש זקן רכוב על חמור, שמנסה לעקוף אותו. הבחור לוחץ על הגז ומגיע ל-150 קמ"ש, אבל הזקן עם החמור עדיין עוקף אותו בקלות! הבחור נבהל, עוצר בצד, פותח את החלון וצועק לזקן: "איך זה הגיוני?!", הזקן צועק לו חזרה בלחץ: "תעזור לי, השלייב שלי נתפסו לך במראה!"

תלמיד נהיגה שואל את המורה שלו במהלך השיעור הראשון: "המורה, מה עושים אם הברקסים פתאום לא עובדים?". המורה מסתכל עליו ברוגע ועונה: "נוסעים ממש לאט, כדי שהתאונה תהיה זולה."

שירות לקוחות: השיחה חשובה לנו, אנא המתן". אם היא באמת הייתה חשובה לכם, הייתם שמים בן אדם שיענה לי.

קמץ אחד שואל את אשתו
"מה יש לאכול?"
אישתו: "כלום המקרר ריק."
הקמץ: "אז תוציאי אותו מהשקע"

איש אחד הגיע לחדר כושר המאמן שואל אותו: אתה מעשן? האיש: כן קופסא ליום.
המאמן: אתה אוכל פיצה עם גבינה צהובה? האיש: כן, לפחות פעם בשבוע.
המאמן: ובשר שמן? האיש: כן, פעמיים בשבוע
המאמן: בורקסים וקוראסונים? האיש: בוודאי עם זה אני פותח ת'בוקר.
המאמן: ואתה רוצה לעשות שינוי בחיים שלך? האיש: ממש לא!
המאמן: אז למה באת לכאן לחדר כושר? האיש: הזמינו אותי לתקן את המזגן.

השלט ההזוי בכניסה לאתר בניה
"אין כניסה לזרים"
אבל בפנים יש 35 סינים,
20 סודנים
ועוד כמה הודים!

בכל ענייני העלון אפשר לפנות למייל:
8444774@Gmail.com

"וקרח שפיקח היה מה ראה לשטות זו" חכמינו ז"ל דייקו בלשונם כשאמרו: קרח 'פקח' היה מה ראה לשטות זה, ולא אמרו על קרח ש'חכם' היה, כי באמת לא היה חכם, כי מי שנכנס למחלוקת, זו ראייה חותכת שהחכמה ממנו והלאה, שהרי אמרו חז"ל איזהו חכם – הרואה את הנולד, וממחלוקת לא יוצא שום טוב, רק שנאה קנאה ותחרות.

ואמרו חז"ל הנותן עינו במה שאינו שלו מה שמבקש אין נותנים לו, ומה שבידו נוטלים ממנו, דוגמת הגמל שבקש שיעשו לו קרניים, וחתכו לו את האוזניים, אדם שהוא 'פקח' מאמין בעצמו שיוכל להיכנס למחלוקת ויצא ממנה בשלום, מה שאין כן 'חכם' מעיקרא לא נכנס כלל וכלל למריבה ומחלוקת.

מספרים מעשה שהיה ביהודי אחד שעשה מעשה שגרם נזק ליהדות, כשנכנס אל מרן הגרייז זצ"ל, נזף בו וצעק עליו על רוע מעלליו. שאל אותו היהודי, רבי, מה אפשר לעשות כדי לתקן את המצב? ענה לו אי אפשר לעשות כלום, וסיפר לו את המעשה דלהלן: מעשה היה בעיירה יהודית שהיה שם עגלון אחד שהיה מסיע את האנשים למקום חפצם, ומזה הייתה פרנסתו, ויהי היום ובחור אחד למד את המקצוע הזה היטב, קנה לו סוס ועגלה והחל לעסוק ג"כ באותו עסק באותה עיירה, כששמע מכך העגלון הוותיק כעס עליו מאד, והחל לצעוק עליו שהוא מקפח אותו בפרנסתו וכדומה, והחלה מריבה גדולה ביניהם. הגיעו השנים לפשרה שהעגלון הוותיק ישאל את העגלון החדש שאלה בהלכות עגלונים, והיה, אם ידע את התשובה יוכל להמשיך כאן, ואם לא יהיה חייב ללכת לעיר אחרת. שאל אותו העגלון הזקן, מה קורה אם העגלה נתקעת בבוצ סמיך ועמוק? אמר לו העגלון הצעיר מורידים את הנוסעים והחבילות מהעגלה, כדי שהעגלה תהיה יותר קלה ויוכלו להוציאה. חזר ושאלו מה קורה אם עשו כן ולא הועיל? אמר לו מביאים סוסים אחרים וקושרים חבל לעגלה הקשורה בבוצ ומושכים. חזר ושאל מה קורה אם גם עשו כן ולא הועיל, כי הבוצ עמוק וסמיך מאד, אמר לו איני יודע. אם כן אמר לו העגלון הזקן, כיון שלא ידעת עליך ללכת לעיר אחרת ולא להמשיך בעיר הזו. אמר לו מקובל עלי כיון שזו התנאי שהיה בנינו, אולם בבקשה ממך תלמד אותי מה באמת עושים במצב כזה? אמר לו העגלון הזקן: במצב כזה באמת אין מה לעשות, אולם עגלון חכם יודע שלכזה בוצ לא נכנסים, ואז פנה מרן הגרייז לאותו יהודי ואמר: באמת אין מה לעשות, אבל אם היית חכם היית יודע שלכזה בוצ לא נכנסים...

אהל המעשה

"ויקהלו על משה ועל אהרן"

עונשו של המבזה תלמיד חכם חמור ביותר, וממנו אפשר להבין את חומרתו של המעשה. בעניין זה מובא בספר "גן הדסים" מעשה נורא: יהודי עשיר ובעל נכסים ניגש אל רבו בעל התניא ותינה את צרתו על שלא זכה לזרע של קיימא במשך שנים רבות. בעל התניא בירכו שוב ושוב, אך משראה שעדיין לא נושע יעץ לו שישע אל רבי שלמה קרלינר, שהיה גם הוא, כבעל התניא, תלמידו של המגיד ממעזריטש. הוא הוסיף ואמר שעליו לעשות כל אשר יאמר לו, מבלי להפיל דבר, ועוד הדגיש שישע דווקא ביום פלוני בתאריך מסוים שבו נקב. ביום המיועד התייצב העשיר לפני רבי שלמה קרלינר, ואמר כי הוא נשלח על ידי בעל התניא לבקש שיברכו בזרע של קיימא.

אמר לו רבי שלמה: "אם תתן אלף ושש מאות רובל לצדקה, אתן לך ברכה לזרע של קיימא". "אלף ושש מאות רובלים נדהם העשיר. היה זה סכום עתק שנראה לו מופרז! "האם לא יסתפק הרב בשלוש מאות רובלים". גם זו לדעתו הייתה תרומה יפה. "לא ולא", השיב רבי שלמה. "לא פחות מאלף ושש מאות". "אולי ארבע מאות רובל? אולי חמש מאות?" הציע העשיר את הצעותיו, אך רבי שלמה עצר אותו "חבל על זמננו. אם תתן אלף ושש מאות שקלים תקבל ברכה ואם לאו- לאו".

בתגובה לדבריו עזב העשיר את המקום בזעף ופנה אל האכסניה שלו. בלילה התהפך על משכבו ולא הצליח להירדם. הסכום העצום שדרש רבי שלמה הכעיסו, אך מאידך – מה לא יתן אדם כדי לזכות לבנים? לבסוף גמר בלבו לשוב אל הרב. בבוקר השכם התייצב אצלו והביע את רצונו לתת כפי שהתבקש, אלא שרבי שלמה אמר "כבר איחרת את המועד, איני יכול לעזור לך כעת".

פרץ האיש בבכי - ושב אל בעל התניא שבור ומדוכא. הוא ביקש שיסביר לו מה היה, מה פשרו של סכום הכופר העצום שדרש רבי שלמה קרלינר, ומדוע היה עליו להגיע דווקא במועד מסוים.

הסביר לו בעל התניא: "דע, כי בגלגולך הקודם היית מבזה תלמידי חכמים, שנאמר עליו 'אין תרופה למכתו'. אלא שפסק הרמב"ם (הלכות תלמידי חכמים ו, יב) 'אף על פי שהמבזה את החכמים אין לו חלק לעולם הבא והוא בכלל 'כי דבר ה' בזה', עם כל זה יש לו תקנה על ידי שינדוהו וקונסים אותו ליטרא זהב בכל מקום אפילו בזמן הזה, ונותנים אותו לחכם'. אולם חלקו עליו, ולמעשה ה'מחבר' לא הביא להלכה את אפשרות ההצלה על ידי פדיון בסך ליטרא זהב. והנה, ביום בו עמדת לפני רבי שלמה חל היארצייט של הרמב"ם, ורבי שלמה קרלינר נוהג ביום זה לסיים את כל ספר הרמב"ם. בצירוף העובדה שביום היארצייט יכולים לפסוק בשמים בשיטת בעל ההילולא, ביחד עם הסיום של רבי שלמה יכול היה לנקוט שההלכה כדברי הרמב"ם. הוא עשה, אפוא, חישוב לגבי הסכום המדויק של ליטרא זהב, והגיע למסקנה ששווי אלף ושש מאות רובל, לכן ביקש ממך את הסכום הזה, ובזאת יכול היה להבטיח תרופה למכתך. כיון שהתעקשת – הפסדת ולא זכית".

לשנה הבאה שוב שלחו בעל התניא לרבי שלמה, וכשנתן כפי שביקש נושע בזרע של קיימא.

(רבי מנשה ישראל רייזמן שליט"א – נאה דורש במדבר)

בעצרת ה' יתביך זכינו ואנחנו בעצומה של בניה והקמת בית המדרש הגדול והנאמן
אשר על כן פונה אני לידידי ורעי היקרים, אלא! בואו לעצרת ה' בעצורים בגירומה הגולה
כדי שנכל יחד אפאר את בית ה'.

הצדמות מיוחדת השבוע בהקמת המצגנים, אגרום מצגן אוצרות אשכול המיוחדת
לא מי שיטת אצבי אלו בא"ן בגפילא שהלנו עורק בקברי הצדיקים אישועה וברכה.

זכות המצווה גגן בעדך ובעד בני ביתך

אפשר לתרום בתשלומים דרך "נדרים פלוס": אגב לאשפס רב מן השמים ואלו מילי דימיט

ע"ש היכל שרגא (פוקס) בהערכה רבה ידידכם שמשון אישעזר פוקס

אפשרות, לקבלת מס' לפי סעי' 46 בטל' 054-8444774

שם קצר או שם ארוך

באחד מחוגי הבית האחרונים נשאלתי האם יש הבדל ב"אנרגיה" בין אדם שיש לו שם קצר של 2 אותיות כמו חן או ניר, לעומת אדם עם שם ארוך של 5 אותיות כמו נתנאל או אביתר? האם שם קצר עושה חיים "קלילים" יותר בעוד ששם ארוך (5 אותיות) הוא כמו "קרן" כבד שצריך הרבה אנרגיה כדי להזיז אותו?

להלן תשובתי שם בן שתי אותיות נחשב לשם דינמי ומהיר היתרון: אנשים עם שמות כאלו נתפסים כחדים, תכליתיים וקלילים. הם בדרך כלל לא אוהבים "חפירות" ומעדיפים להגיע ישר לעניין. החיסרון: לפעמים השם הקצר יוצר תחושה של "חוסר יציבות" או חוסר סבלנות. זה כמו מנוע חזק על רכב קטן מדי – קל להאיץ, אבל קשה לעצור או לסחוב משקל כבד.

לעומתו אדם עם שם ארוך (5 אותיות: נתנאל, שמעון, אביתר) שם בן חמש אותיות נחשב לשם מלא ורחב. היתרון: הוא משדר סמכות, עומק ויציבות. חמש אותיות (כנגד ה' חומשי תורה או חמש אצבעות) נחשבות למבנה של "כלי קיבול" שיכול להכיל הרבה שפע וברכה.

החיסרון: האורך יוצר "כבדות". לאדם כזה לוקח יותר זמן לעבד תהליכים, והוא מרגיש לעיתים קרובות אחריות כבדה מדי על הכתפיים שלו. בספרי הסוד נכתב שהאותיות הם צינורות שפע: "לפי הקבלה, כל אות בשם היא צינור רוחני אחר. לכן שם בן 2 אותיות יש הטוענים שזהו מספר "מצומצם" של צינורות, מה שיכול להוביל למהירות ותמציתיות אך גם לחוסר שקט. עם זאת, ישנם צדיקים ושבטים עם שמות כאלו כמו דן או גד. שם בן 5 אותיות הוא כלי קיבול מלא ורחב יותר להכיל ברכה.

כל אות מעשרים ושתיים אותיות לשון-הקודש, אינה אלא בבחינת מעטפת לכוח רוחני מסוים הטמון בה ומיוחד לה, ובו היא נבדלת במהותה מהאותיות האחרות. כל פרטי הבריאה עשויים בעצם מצורות שונות של צירופי אותיות. אותה 'הארה רוחנית' (אשר המונח 'אנרגיה' המקובל כיום, כאין וכאפס לעומתה) הטמונה בכל אות, זורמת ופועלת בה על-פי שלשה מסלולים: אופן הגיית האות, צורת כתיבת האות, וערכה המספרי של האות. ומכיון שבכל אות טמון כח רוחני מסוים, אותיות שמו של האדם משמשות כצינורות שפע רוחניים לאותו אדם, על-פי הטמון באותן אותיות.

להתייעצות בכל ענייני שמות וכדו' ניתן להתקשר: 054-8566615

לבריאות ברכה והצלחה
סמ' בן חילוזה
שמחה בת שרה הי"ו
הם וילדיהם וכל אשר להם.

סעיד אשר בן לאה הי"ו
אורה בת סג'ורה הי"ו

שיעור בפרשת שבוע
מהרב שמשון פוקס שליט"א
כל יום חמישי
מיד לאחר מנחה
בביכ"ס אור אבנר
רח' משה דיין קריית הסביונים יהוד
מנחה - 19:15

"עץ חיים היא למחזיקים בה"
לזכות להצלחה ולבריאות איתנה
יצחק שוחט בן סועד ומשפ' הי"ו
שאל סאלם בן נג'ט ומשפ' הי"ו
אסף מזרחי בן רחל ומשפ' הי"ו
דוד אשר בן איבון ומשפ' הי"ו
אופיר דלל בן אורה ומשפ' הי"ו
יחזקאל בן ברטה ומשפ' הי"ו
דוד חיים בן עליזה ומשפ' הי"ו

בית הכנסת "עולי בבל" ע"ש הרב יוסף חיים זצ"ל

תפילות בימי חול: שחרית - 7:30 מנחה - 19:10 ערבית - 19:45

שיעורי תורה שעה לפני מנחה

הרב יהונתן הכהן אמדדי שליט"א רב ביהכ"ס - יום א' ב' ד'
הרב שמשון פוקס שליט"א - יום ג' הרב נאור דרשני שליט"א - יום ה'
הרב רפאל עגיב שליט"א - יום ה' בשעה 20:00

תפילות שבת קודש:

שיר השירים - 18:30 מנחה - 18:45 קבלת שבת - 19:10

שחרית - 7:00 מנחה א' - 13:30 מנחה ב' - 18:45 ערבית - 19:50

שיעורי תורה בשבת: הרב בן יאבו שליט"א - 12:30 וב- 14:10

לימוד אברכים עם תלמידים כל יום שני ורביעי בשעה 20:00

ערבית מאוחרת: יום ב' 20:50 יום ד' 20:50 יום ה' 20:30

בית הכנסת "היכל יצחק דוד"
רח' דוד אלעזר 18

תפילת שחרית - 7:00

מנחה וערבית (סמוכות) 19:00

שיעורי תורה אחרי ערבית

יום ג' - הרב שמשון פוקס שליט"א

בשעה 18:00 שיעור

מהרב דניאל קמחי שליט"א